

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecător

judecători

Valentina Clevadi

Luiza Gafton, Ala Cobăneanu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Prădăuța Alexandra împotriva Întreprinderii Individuale „Căruntu Eugeniu”, privind rezilierea contractelor de confecționare a mobilei, încasarea contravalorii bunului, încasarea penalităților și repararea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2016, de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2015, Prădăuța Alexandra a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Căruntu Eugeniu”, privind rezilierea contractelor de confecționare a mobilei, încasarea contravalorii bunului, încasarea penalităților și repararea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a invocat că, la 26 august 2014 a efectuat o comandă la ÎI „Căruntu Eugeniu” cu privire la producerea și instalarea setului de mobilă pentru bucătărie, dulap, perete, dormitor, masă și rafturi în sumă de 62 000 lei, suma fiind achitată integral.

Conform condițiilor contractuale, pârâtul și-a asumat obligația de a confecționa mobila de o calitate înaltă, potrivit parametrilor descriși și în termenul stabilit de contract, deși termenul contractului a expirat la 10 septembrie 2014, comanda nu a fost executată în termen.

În seara zilei de 15 septembrie 2014, pârâtul s-a prezentat cu carcasa mobilierului, invocând că nu dispune de alt timp, dânsa fiind în imposibilitate să determine calitatea mobilei, iar din motiv că, fațadele au fost aduse spre sfârșit, nu a observat că geometric nu sunt corecte și nu corespund carcaserelor instalate, pârâtul asigurând-o că obiectele se vor regla, când ultimul va dispune de timp.

Ulterior, la 22 octombrie 2014, Prădăuța Alexandra, a comandat și un dormitor în valoare de 5 500 lei, care urma a fi instalat conform contractului la 07 noiembrie 2014.

Așadar, până la adresarea în instanța de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată, comenzile nu au fost executate, iar actele de primire-predare a lucrărilor nu au fost semnate, pe motiv că bunurile mobile executate la comandă sunt cu defecte, și anume, se desprind de colțari, marginile dormitorului sunt de culori diferite, carcasa nu sunt proporționale, fațadele bucătăriei în urma instalării mânerelor au fost deteriorate, dulapurile instalate sunt la înălțimi diferite, sertarele nu sunt funcționale, marginile sunt asimetrice, mobila conține urme de clei, fapt ce indică că, la confecționarea mobilei nu au fost respectate procesele tehnologice.

Ca urmare, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 05 septembrie 2015, s-a adresat pârâtului cu pretenție, solicitând restituirea prejudiciului material de 67 500 lei, cât și cheltuielile de asistență juridică de care a beneficiat.

Evidențiază reclamanta că, contrar prevederilor art.13 al Legii cu privire la protecția consumatorului, pârâtul nu a efectuat expertiza tehnică în vederea stabilirii persoanei care se face vinovat de deficiențele produsului sau a serviciului prestat.

Consideră Prădăuța Alexandra că, începând cu 20 septembrie 2015, pârâtul este obligat să achite penalitatea în mărime de 5% din prețul produsului pentru perioada de până la pronunțarea hotărârii, ce constituie suma de 43 875 lei.

La fel, reclamanta mai menționează că, pârâtul urmează să-i achite potrivit art.27 alin.(2) al Legii privind protecția consumatorului, penalități în mărime de 10% din prețul lucrărilor, ceea ce constituie 2 391 900 lei.

Prin cererea de chemare în judecată, explicațiile depuse în formă scrisă din 11 martie 2016, precum și în ședința de judecată reclamanta și-a concretizat cerințele, solicitând rezilierea contractelor de confecționare a mobile din 26 august 2014 și din 22 octombrie 2014, încheiate cu ÎI „Căruntu Eugeniu”, încasarea de la ÎI „Căruntu Eugeniu” a contravalorii mobilei în sumă de 67 500 lei, a penalităților în mărime de 5% pentru fiecare zi depășită, începând cu 20 septembrie 2015 până la 02 octombrie 2015 în sumă de 43 875 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 21 422 lei, care se compun din cheltuielile suportate în legătură cu serviciile fotografice și xerocopie în sumă de 894,50 lei, efectuarea expertizei de 3 000 lei, de executare în sumă de 2 463,50 lei, de asistență juridică în sumă de 15 000 lei și pentru obținerea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice în sumă de 64 lei (f.d. 101-105, 147, 160, vol.I).

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Prădăuța Alexandra, s-au reziliat contractele de confecționare a mobile încheiate între Prădăuța Alexandra și ÎI „Căruntu Eugeniu” la 26 august 2014 și 22 octombrie 2014, s-a încasat de la ÎI „Căruntu Eugeniu” în beneficiul Alexandrei Prădăuța, contravaloarea mobilei în mărime de 67 500 lei, a penalităților în sumă de 43 875 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 18 422 lei (care constau din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 12 000 lei, pentru serviciile xerox și fotografice în sumă de 894,50 lei, de efectuare a expertizei - 3 000 lei, de executare în sumă de 2 463,50 lei și pentru obținerea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice în sumă de 64 lei), a sumei de 5 000 lei cu titlu de eprejudiciu moral, iar în total suma de 134 797 lei, s-a încasat de la ÎI „Căruntu Eugeniu” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3 441 lei și s-a obligat Prădăuța Alexandra să restituie ÎI „Căruntu Eugeniu” mobila confecționată conform contractelor din 26 august 2014 și 22 octombrie 2014 (f.d. 165-171, 219-220 vol.I).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ÎI „Căruntu Eugeniu” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 s-a respins cererea de apel depusă de ÎI „Căruntu Eugeniu” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 10 mai 2017, ÎI „Căruntu Eugeniu” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Opinează recurentul că, instanța de judecată nu a aplicat dispozițiile art. 737 alin. (2) Codul civil, cu privire la termenul rezonabil de declarare a rezilierii contractului și art.946 alin. (1) și (2) Codul civil cu privire la contractul de antrepriză, art. 18 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorilor, care de fapt urmau a fi aplicate în mod direct litigiului dedus judecătii.

Specifică întreprinderea că, acțiunea referitor la rezilierea contractului din 26.08.2014 a fost depusă la 02.10.2015 și urma a fi respinsă ca tardivă, în baza art. 968 alin. (1) Codul civil.

Totodată, mai remarcă recurentul că, la examinarea cauzei civile, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, expertul judiciar Achimov Anatol nu este calificat pentru efectuarea expertizei mobilierului, deoarece în partea introductivă a Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 428 din 09.11.2015, este indicat că, dânsul are dreptul de a efectua expertize judiciare de cercetare a obiectelor imobile, construcțiilor, materialelor de construcție, prin urmare se deduce că, Achimov Anatol nu avea dreptul să efectueze expertiza în domeniul mobilierului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 10 martie 2017 (f.d. 214, vol.I), și având în vedere că la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de recurent, recursul declarat la 10 mai 2017, se consideră depus în termen.

Prin referința depusă la 07 iulie 2017, intimata Prădăuța Alexandra a solicitat declararea recursului inadmisibil, invocând că decizia instanței de apel este întemeiată și legală.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu”, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Întreprinderea Individuală

„Căruntu Eugeniu” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu”, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Căruntu Eugeniu”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Luiza Gafton

Ala Cobăneanu